

«ΑΣΠΡΗ ΓΑΤΑ, ΜΑΥΡΗ ΓΑΤΑ, ΚΑΛΗ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗ ΠΟΥ ΠΙΑΝΕΙ ΤΑ ΠΟΝΤΙΚΙΑ»

Ντενγκ Χσιάο Πινγκ

«ΤΑ ΛΙΓΟΥΡΕΥΕΣΤΕ Ε?» (Από τα βιβλία στους αιγιαλούς)

Άδωνις Γεωργιάδης

Η κινεζοποίηση της στρατηγικής της ανάπτυξης του κ. Σαμαρά συνεχίζεται, ανοίγοντας νέους δρόμους με καινοφανή νοήματα, για να δικαιολογήσουν το γενικευμένο ρήμαγμα που επιχειρείται στα λιμάνια, στους αιγιαλούς, στις χωματερές. Στο ερώτημα πώς η φυσική και η κοινωνική πραγματικότητα θα προσαρμοστεί στη κερδοσκοπία, το ελληνικό κράτος απαντά με Νόμους και Θεσμίσεις, για να μην αφήσει καμιά αμφιβολία για τις προθέσεις και τους τρόπους ενός ακόμη successstory.

Η τελευταία προσφορά στους κερδοσκόπους εργολάβους είναι η διαχείριση των απορριμμάτων, όπου προσθαφαιρώντας ρόλους και αρμοδιότητες συγκεντροποιεί τη διαχείριση, για να την παραδώσει στους εργολάβους. Αυτή η συγκεντροποίηση δεν απορρέει από το γεγονός ότι είναι σύμφυτη της «ιεραρχίας» και της «αποτελεσματικότητας» που θα ήταν ιδεολογικά νοήματα σε τελευταία ανάλυση, αλλά από την ωμή επιλογή να παραδοθούν τα πάντα στο κόσμο του κέρδους. Τελικός αποδέκτης της συγκεντροποίησης είναι η φύση με τον πολλαπλασιασμό των χωματερών και η κοινωνία που παραμένει απαθής και αμέτοχη σε ένα πρόβλημα που προδίδει το επίπεδο της συλλογικής συνείδησης του πολιτισμικού και πολιτικού προσανατολισμού

Με τον νέο κώδικα δήμων και κοινοτήτων τον οποίο προωθεί η κυβέρνηση διαμέσου του υπουργείου εσωτερικών, **αφαιρούνται** από τους Δήμους οι αρμοδιότητες της επεξεργασίας των απορριμμάτων, της διάθεσης, της διαχείρισης και της κατασκευής εγκαταστάσεων σύμφωνα με τα τοπικά σχέδια, και **μένουν οι Δήμοι με τη σκούπα στο χέρι να τα μαζεύουν και να τα δίνουν σε ιδιώτες προς εκμετάλλευση**. Σε αυτό το σχεδιασμό συνένοχοι και συμμετοχοί, φυσικά, είναι οι Δήμοι που χρόνια τώρα λειτουργούν σαν διαχωρισμένος θεσμός στο θέμα των απορριμμάτων είτε μέσα από τη διαφθορά είτε μέσα από την απάθεια, και το νομοσχέδιο απλώς τους σπρώχνει στο λήθαργο.

ΜΙΑ ΥΣΤΑΤΗ ΕΚΚΛΗΣΗ

Στις κοινωνίες που ζούμε, τα σκουπίδια αποτελούν ένα κεντρικό και διαρκώς διογκούμενο πρόβλημα με σοβαρές κοινωνικές και οικολογικές επιπτώσεις. Τα τελευταία χρόνια γινόμαστε μάρτυρες της ολοκληρωτικής χρεοκοπίας των σχεδιασμών του κράτους και των εταιρειών για τη διαχείριση των απορριμμάτων. Τέτοιοι σχεδιασμοί γίνονται με κύριο κριτήριο το ιδιωτικό κέρδος και είναι προορισμένοι να παράγουν αδιέξοδα, αποσκοπώντας τελικά στον εκβιασμό της κοινωνίας να αποδεχθεί υποτιθέμενες «λύσεις», που σε κάθε άλλη περίπτωση θα απέρριπτε. Είναι πιο επίκαιρο παρά ποτέ το αίτημα οι αποφάσεις για τα θέματα της διαχείρισης των απορριμμάτων να περιέλθουν στα χέρια της κοινωνίας. Απέναντι στα καταστροφικά αδιέξοδα του κράτους, των Δήμων και των αφεντικών, οι κοινωνικοί αγώνες από τη Λευκίμμη ως την Κερατέα μας δείχνουν τον δρόμο.

1) **Μικρότερες αποκεντρωμένες και πολύ πιο οικονομικές μονάδες**, οι οποίες θα εξασφάλιζαν περισσότερη κοινωνική συναίνεση, αφού θα διαχειρίζονταν μικρότερους όγκους εγχώριων απορριμμάτων και θα περιόριζαν το ταξίδι, και συνεπώς το κόστος μεταφοράς των απορριμμάτων.

2) **Διαλογή στην πηγή** έναντι της μηχανικής ανακύκλωσης που κοστίζει περισσότερο, καθυστερεί τη διαδικασία, έχει μικρότερη απόδοση και παράγει ελάχιστο σίδηρο και αλουμίνιο αμφίβολης αξίας, κομπόστ πολύ κακής ποιότητας, που μπορεί να περιέχει επικίνδυνες ουσίες, και προβληματικό καύσιμο RDF, που περιέχει πλαστικό ή άλλες τοξικές ουσίες και εκπέμπει διοξίνες και ενώσεις υδραργύρου.

3) **Πρόληψη και ανακύκλωση** και εναντίωση στη βιοξήρανση, η οποία είναι ασύμφορη και μη συμβατή ακόμη και με τις πολιτικές της ΕΕ. Για να δικαιολογηθεί δε το υψηλό της κόστος, προϋποτίθενται μεγάλες ποσότητες πρώτης ύλης (δηλαδή απορριμμάτων), με αποτέλεσμα στόχοι όπως η πρόληψη και η ανακύκλωση να περιέχονται σε δεύτερη μοίρα ή να μην προωθούνται καν.

4) Διαλογή - Διαχωρισμός στην πηγή — Επαναχρησιμοποίηση - Ανακύκλωση- Κομποστοποίηση

Ο Πολιτισμός των Σκουπιδιών μόνο Ανατρέπεται

Το ζήτημα της διαχείρισης των απορριμμάτων σε μία κοινωνία είναι βαθιά πολιτικό. Ο σύγχρονος πολιτισμός της κατανάλωσης δεν παράγει μόνο ατομισμό και ιδιώτευση αλλά και ένα ατέλειωτο σκουπιδαριό. Ο καπιταλισμός είναι μία μηχανή καταστροφής των ανθρώπων και της φύσης και αυτό το διαπιστώνουμε όλοι πλέον σήμερα.

Η κατανάλωση δίχως αύριο και το μύθευμα της «ανάπτυξης» είναι μερικές από τις καπιταλιστικές υποσχέσεις, οι οποίες στην εποχή της κρίσης μας τελείωσαν. Οι πολιτικές του Ελληνικού κράτους για τη διαχείριση απορριμμάτων θεωρούνται ήδη επιστημονικά ανεπαρκείς και πολιτικά ολέθριες. Ο ΧΥΤΑ είναι μία μέθοδος διαχείρισης σκουπιδιών ξεπερασμένη -είναι πολλά βήματα πίσω από δημόσιες πολιτικές που θα οδηγούσαν στη μείωση του όγκου των απορριμμάτων (π.χ. ανακύκλωση, διαλογή στην πηγή, κομποστοποίηση), σε συνδυασμό με μία οικολογική στροφή προς την κοινωνία της ανακύκλωσης και όχι της σπατάλης. Η διαχείριση απορριμμάτων πρέπει να γίνεται με βάση την πρόληψη και τις λύσεις σε τοπικό επίπεδο. Και όλα αυτά **βέβαια δεν μπορούν να συζητηθούν παρά μόνο από τους πραγματικά αρμόδιους, τους ίδιους τους πολίτες, με αμεσοδημοκρατικές κι ακηδεμόνευτες διαδικασίες, και δε μπορούν παρά να προκύψουν μόνο μέσα από την αυτόνομη δράση τους.**

- ΚΑΝΕΝΑ ΧΥΤΑ ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ

- ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΑΘΗΝΑΣ

ak2003.gr